

MAIL AAN MIJN OUDE VMBO- SCHOOL

Van: Hanneke Krul
Verzonden: woensdag 30 april 11:17
Aan: DocentTimme@MarisCollegeWaldeck

Onderwerp: Bericht aan mijn 'oude' mentor

Beste Timme,

Ik herinner me nog goed dat ik aan het eind van mijn basisschool scholengemeenschap Westhage in Den Haag bezocht, een voorloper van het Maris College. Toen ik lokaal 10 zag, het beeldende vorming-lokaal, wist ik meteen: 'Dit wordt mijn lokaal!' Ik hoopte dat jij mijn mentor zou worden en dat gebeurde ook. Dit jaar zijn we tien jaar collega's bij Maris en geef ik zelf beeldende vorming en textiele werkvormen aan de onderbouw, en KCKV in de bovenbouw van het vmbo.

Mijn basisschool pushte leerlingen om naar de havo of het vwo te gaan. Ik was zwaar dyslectisch en liep voortdurend op mijn tenen. Op het vmbo haalde ik voor het eerst een negen en geen rode strepen. Ik kwam binnen met basis/kader en haalde mijn tl-diploma. Nederlands en Engels waren niet echt mijn vakken, maar de docent Nederlands in de bovenbouw was een imposante en een beetje mysterieuze man, waar ik tegenop keek en met wie ik een heel goede klik had. Hij werd helaas ernstig ziek en is later overleden. Tot het laatst, ook toen ik al op het mbo zat, heb ik contact met hem gehouden. Hij was het die tegen mij zei: 'Krulletje, jij wordt later docent. Beloof je me dat?'

Op het mbo volgde ik de studierichting Living en Design, een opleiding met een hele brede insteek, van het inrichten van ruimtes tot het organiseren van evenementen. Een baan in het onderwijs kwam aanvankelijk nog niet in me op. Ik herinnerde me wel de woorden van mijn docent Nederlands, maar vond dat ook wel wat. Ik was immers dyslectisch, dus hoe moest dat dan? Ik was altijd creatief bezig, wilde iets met beeldende vorming gaan doen en vroeg me af wat een vervolgstap zou kunnen zijn. Tijdens een open dag van de Kunstacademie viel het kwartje: ik ging de vierjarige opleiding docent beeldende vorming volgen aan de Kunstacademie Willem de Kooning in Rotterdam. Na een strenge selectieprocedure werd ik aangenomen.

Tijdens de opleiding liep ik stage bij een buurthuis, dat naschoolse activiteiten verzorgde. Daarna op een basisschool, maar dat was niet echt mijn doelgroep. Na een stage in het speciaal onderwijs kwam ik bij jou terecht, op Maris Bohemen. Aan mijn eigen middelbare schooltijd bewaarde ik goede herinneringen: ik werd weer gezien, ik mocht er zijn. Een fout was geen afgang, maar iets om van te leren. Eenmaal op weg om docent te worden, realiseerde ik me dat ik de liefde en geborgenheid die ik zelf had ontvangen op de middelbare school, door wilde geven aan mijn toekomstige leerlingen. Er waren maar weinig vacatures voor docenten beeldende vorming, maar na een handgeschreven sollicitatiebrief mocht ik komen. Zo warm als ik werd ontvangen als leerling, zo warm werd ik ook als collega ontvangen.

Werken op deze school voelde als thuiskomen. Ik zie mezelf terug in de leerlingen, hun eerlijkheid en directheid: ze nemen geen blad voor de mond. Je weet dat het soms echt knokken voor ze is. Wat je erin stopt, krijg je terug. Al zou ik maar één leerling bereiken, dan ben ik daar al blij mee. Door de vakken die ik geef, kan ik leerlingen vaak op een andere manier bereiken. Van jou heb ik meegekregen dat een goede relatie met leerlingen opbouwen een van de belangrijkste voorwaarden is om leerlingen te kunnen bereiken. We zien op school dat ouders hun kinderen vaak een bepaalde kant opduwen, bijvoorbeeld omdat er veel werk in is. Als een leerling het niet haalt of de motivatie afneemt, dan wordt dat vaak gezien als falen. Ik zie het als een levensles. Deze generatie jongeren moet zoveel keuzes maken, soms te veel keuzes. Ik zou willen dat het niet te groot wordt, dat jongeren kunnen kiezen waar nu hun interesse naar uitgaat, zodat ze kunnen uitblinken in waar ze goed in zijn. Bijna niemand werkt jaren later nog in zijn of haar opleidingsgebied. Wie weet wat ik over tien jaar doe?

Groetjes,
Hanneke Krul

Hallo Hanneke,

"Dit is Hanneke. Volgens haar basisschool is het allemaal een beetje moeilijk voor haar, maar daar kun jij wel wat mee toch?" Jij bent het wandelend bewijs, dat je met een helder doel voor ogen en voldoende doorzettingsvermogen ook vanuit het vmbo alles kunt bereiken. Als iemand je dat zelfvertrouwen maar meegeeft.

vriendelijke groet,
Timme van Rensen

"WAT IK ALLE VMBO'ERS
WIL MEEGEVEN: LUISTER NAAR
JE GEVOEL EN KIJK OM JE HEEN.
KIES BEWUST. ALS DE KEUZE DIE
JE GEMAAKT HEBT NIET BIJ JE PAST,
LEER JE ER TOCH VAN. EN DAN
MAAK JE GEWOON WEER
EEN NIEUWE STAP."

